

hold til Dplysninger, der ikke taale Dagens Lys? Seg tror ikke, det vilde være heldigt.

Det ærede Medlem kom dernæst til et for hans Bedkommende tilhyneladende meget interessant Afsnit, der angaar Gardintolden. Maa jeg oplyse om, at man for ganske kort Tid siden offentlig her i kjøbenhavnste Blade fra en Forening af danske Tæsttilfabrikanter har bestyldt mig for følgende: „Hr. Røedt har mærkelig nok forglemmt i sin Omtale at medtage de to Hovedartikler, Gardintøjer og Bomuldstøjer, som han selv er Fabrikant af, et Tilfælde, der næsten ser ud som en Tanke“. Naar jeg her har nævnt Gardintolden, har jeg gjort det, fordi jeg finder det feigt uden for Rigsdagen at føre en Kamp om disse Spørgsmaal og saa mangle Kurage til her inden for Rigsdagen, hvor de blive droftede og domte, at fremdrage dem. Da det desuden er min egen Virksomhed, jeg har omtalt her, saa tror jeg med Grund at kunne være ret fri for Bebrejdelser for at have fremdraget denne Sag. Jeg omtalte — for at vise, at jeg kun har sagt, hvad der var absolut rigtigt og korrekt i enhver Henseende — at der i 1889—90 blev sendt et Underlag til Regeringen fra Ejerne af to stoffte Gardinvæve. Det gik ud paa at anmode Regeringen om atter at forhøje Gardintolden fra 42 Ore, som Regeringens Forslag lød paa, til 1 Kr., som den var før, og jeg udtalte min Beklagelse over, at Regeringen paa et saadant Grundlag, paa et Underlag fra Ejerne af to enkelte Væve var gaaet til en Forhøjelse af sit eget Forslag til 1 Kr. fra 42 Ore; thi hvis ærede Medlemmer ville tænke et Øjeblik over denne Sag, ville de finde, at det var noget ret graverende, der her skete. En Gardinvæv producerer mindst 50,000 Pund om Aaret, og hvis Regeringen havde ladet Gardintolden staa ved de 42 Ore, som den selv havde ansat den til, vilde disse to Væve have faaet en Toldunderstøttelse aarlig af 30,000 Kr., eller af 15,000 Kr. til hver. Vi have talt meget om Fisserne, der er faldet mange smukke Ord om dem, men jeg gad dog i Grunden vide, hvorfor Kapitalister, der anstafte to Væve og indføre fremmede Arbejdere og fremmed Garn, skulle have Ret til at opnaa en Toldunderstøttelse i hundredtusindvis. Seg mener, at en Toldunderstøttelse af 15,000 Kr. pr. Væv, maatte være ret antagelig, men Regeringen havde en anden Mening om denne Sag. Regeringen satte Tolden op igen til 1 Kr., altsaa mere end fordoblede denne Understøttelse. Seg har intetsomhelst imod selv at tjene Penge eller at andre gøre det, men i denne Forsamling burde man altid haandhave Lovgivningen

saaledes, at der ikke med fuld Berettigelse kan rejses den Bebrejdelse, at man her har handlet uretsfærdig mod de mindre velstillede i Samfundet og i Favour af de Følle, der i Almindelighed ere rige nok i Forvejen. Seg kommer dernæst til det Tal, jeg har fremført om den indenlandske Produktion, nemlig 300,000 Pd., og jeg vil tillade mig at gentage det, fordi man har rejst Tvivl derom. Mine Udtalelser lyde ifølge Rigsdagstidende saaledes: „Nu ere vi naaede saa vidt her i Landet, at vi producere ca. 300,000 Pund Gardiner om Aaret. Tolden er, som sagt, 1 Kr. pr. Pund; det svarer til et Bruttobeløb — det er Bruttobeløbet, det maa jeg bede det ærede Ting at lægge Mærke til — af 300,000 Kr. aarlig. Vi betale en Told paa Garn af 3 Stilling eller ca. 6 Ø. pr. Pund og betale Told af Kul og enkelte andre Stoffer. Men naar man opstiller Regneskiftet rigtig, kommer man til den Slutning, at Statskassen ved denne lille Fabrikation, der kun bestaar af 7 Væve, taber mere end $\frac{1}{4}$ Million Kroner — aarlig!“ Hvorledes har nu det ærede Medlem med den smukke Moral refereret disse Ord? Seg skal oplyse det ærede Ting derom. Hans Ord findes ligeledes i Rigsdagstidende og lyde som følger: „Nu producere vi to danske Fabrikker 300,000 Pund Gardiner, og da Gardintolden er 1 Kr. Pundet, vil det sige, at Statskassen ved vor Produktion bliver berøvet en Indtægt af 300,000 Kr.“. Det ærede Tings Medlemmer bedes lægge Mærke til, at Medlemmet med Moralen her har regnet fejl med ca. 50,000 Kr. ved nogle af de første Tal, han overhovedet har fremdraget. Seg har ikke omtalt et Tab af 300,000 Kr., men fornuftigvis draget den Told fra, der er beregnet for Raastoffer, hvad det ærede Medlem har undladt. Det ærede Medlem fra Horsens omtalte ifølge Dplysninger, han havde faaet fra anden Side, at der var betalt i Told for Raastoffer 20,000 Kr. af den ene af de to Fabrikker. Dette fordoblet giver 40,000 Kr. Trækkes 40,000 Kr. fra de 300,000 Kr., jeg nævnte, komme vi meget nær til det Tal, jeg nævnte, nemlig $\frac{1}{4}$ Million. I hvert Tilfælde har jeg altsaa ikke nævnt et for

Rettelse.

Sp. 295, L. 8 f. o.: „Indsættningen“, læs: „Indsættningen“.